

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצדק

בג"ץ 54321-03-25
בג"ץ 54373-03-25
בג"ץ 54398-03-25
בג"ץ 54419-03-25
בג"ץ 54463-03-25
בג"ץ 56740-03-25
בג"ץ 56745-03-25
בג"ץ 56965-03-25

לפני:

כבוד הנשיא יצחק עמית
כבוד השופט נעם סולברג
כבוד השופטת דפנה ברק-ארז

העותרים בבג"ץ
: 54321-03-25
1. התנועה למען איכות השלטון בישראל
2. פורים "חומת מגן לישראל"

העותרת בבג"ץ
: 54373-03-25
משמר הדמוקרטיה הישראלית

העותרת בבג"ץ
: 54398-03-25
התנועה לטוהר המידות

העותרים בבג"ץ
: 54419-03-25
אורי צבי זכי ו-9 אח'

העותרות בבג"ץ
: 54463-03-25
1. סיעת יש עתיד
2. סיעת המחנה הממלכתי
3. סיעת ישראל ביתנו
4. סיעת העבודה

העותרים בבג"ץ
: 56740-03-25
נמרוד שפר ו-37 אח'

העותרים בבג"ץ
: 56745-03-25
מפקדים למען ביטחון ישראל – בכירי מערכת
הביטחון למען הסדרים מדיניים-ביטחוניים ו-7 אח'

העותרת בבג"ץ
: 56965-03-25
התנועה הדמוקרטית האזרחית

המשיבים בבג"ץ
: 54321-03-25

1. ממשלת ישראל
2. ראש הממשלה
3. היועצת המשפטית לממשלה
4. הוועדה המייעצת למינויים לתפקידים בכירים
5. ראש שירות הביטחון הכללי

המשיבים בבג"ץ
: 54373-03-25

1. ממשלת ישראל
2. ראש הממשלה
3. היועצת המשפטית לממשלה
4. ראש שירות הביטחון הכללי
5. שירות הביטחון הכללי

המשיבים בבג"ץ
: 54398-03-25

1. ראש הממשלה
2. ממשלת ישראל
3. היועצת המשפטית לממשלה
4. ראש שירות הביטחון הכללי

המשיבים בבג"ץ
: 54419-03-25

1. ראש הממשלה
2. ממשלת ישראל
3. מזכיר הממשלה
4. היועצת המשפטית לממשלה
5. ראש שירות הביטחון הכללי

המשיבים בבג"ץ
: 54463-03-25

1. ראש ממשלת ישראל
2. ממשלת ישראל
3. היועצת המשפטית לממשלה
4. ראש שירות הביטחון הכללי

המשיבים בבג"ץ
: 56740-03-25

1. היועצת המשפטית לממשלה
2. ראש הממשלה
3. ממשלת ישראל
4. ראש שירות הביטחון הכללי

המשיבים בבג"ץ
: 56745-03-25

1. ממשלת ישראל
2. ראש הממשלה
3. ועדת השרים לענייני שירות הביטחון הכללי
4. הוועדה המייעצת למינויים לתפקידים בכירים
5. היועצת המשפטית לממשלה
6. ועדת המשנה למודיעין, שירותים חשאיים ושו"ץ של ועדת החוץ והביטחון של הכנסת
7. ראש שירות הביטחון הכללי

<ol style="list-style-type: none"> 1. ממשלת ישראל 2. ראש הממשלה 3. היועצת המשפטית לממשלה 4. ראש שירות הביטחון הכללי 	<p>המשיבים בבג"ץ : 56965-03-25</p>
<ol style="list-style-type: none"> 1. טליק גואלי ו-115 אח' 2. יגאל טמם ו-11 אח' 3. בועז מירון ו-24 אח' 4. יהושע שני ו-9 אח' 5. האקדמיה למען ישראל דמוקרטית ו-7 אח' 	<p>המבקשים להצטרף להליכים:</p>
<p>עו"ד אליעד שרגא; עו"ד תומר נאור; עו"ד רותם בבלי דביר; עו"ד יעל בלוך</p>	<p>בשם העותרים בבג"ץ : 54321-03-25</p>
<p>עו"ד אוהד שפק; עו"ד רינה ענתי</p>	<p>בשם העותרת בבג"ץ : 54373-03-25</p>
<p>עו"ד בעז ארד; עו"ד אביה אלף; עו"ד עומר מקייס</p>	<p>בשם העותרת בבג"ץ : 54398-03-25</p>
<p>עו"ד יעל ויזל; עו"ד חגי קלעי</p>	<p>בשם העותרים בבג"ץ : 54419-03-25</p>
<p>עו"ד עודד גזית; עו"ד אלירם בקל; עו"ד ערן מרינברג; עו"ד עמרי שגב</p>	<p>בשם העותרות בבג"ץ : 54463-03-25</p>
<p>עו"ד דפנה הולץ-לכנר; עו"ד קמילה אביגייל מיכמן</p>	<p>בשם העותרים בבג"ץ : 56740-03-25</p>
<p>עו"ד גלעד ברנע</p>	<p>בשם העותרים בבג"ץ : 56745-03-25</p>
<p>עו"ד גלעד שר; עו"ד איתן טוקר</p>	<p>בשם העותרת בבג"ץ : 56965-03-25</p>
<p>עו"ד ציון אמיר; עו"ד ינון סרטל; עו"ד ניר לזר</p>	<p>בשם המשיבים 2-1 בבג"ץ : 54321-03-25</p>
<p>עו"ד ענר הלמן; עו"ד נטע אורן; עו"ד יונתן ברמן; עו"ד מטר בן ישי</p>	<p>בשם המשיבים 5-3 בבג"ץ 54321-03-25, המשיב 5 בבג"ץ 54373-03-25 והמשיבים 3 ו-6 בבג"ץ : 56745-03-25</p>

בשם המשיבה 6 בבג"ץ 56745-03-25 :	עו"ד יצחק ברט
בשם המבקשים להצטרף :1	עו"ד זהבה גור ; עו"ד יותם אייל
בשם המבקשים להצטרף :2	עו"ד אפרים דמרי ; עו"ד יצחק בונצל
בשם המבקשים להצטרף :3	עו"ד יהודה פואה
בשם המבקשים להצטרף :4	עו"ד יצחק בם
בשם המבקשים להצטרף :5	עו"ד רן שפרינצק ; עו"ד נעם חפץ

בקשה לביטול ההליך בעקבות תצהירו של רונן בר בשם המבקשים להצטרף 3

1. היום כ"ג בניסן תשפ"ה (21.4.2025), הגיש מר רונן בר את תצהירו הגלוי והחסוי לבית המשפט. בתצהירו הגלוי שוטח מר בר את טענותיו כנגד ראש ממשלת ישראל ומבטא את חוסר אמונו המוחלט בראש הממשלה.
2. בנוסף לכך רונן בר מצהיר כי יודיע בזמן הקרוב על סיום תפקידו.
3. המבקשים יטענו, כי בעקבות הודעה זו, התייתר התהליך. ראש שרות חשאי שאיבד את אמונו במי שיש לו הסמכות החוקית להפעיל אותו קרי ממשלת ישראל באמצעות ראש הממשלה, לא יכול להמשיך בתפקידו.
4. רונן בר שאין לו אמון בראש הממשלה לא יכול לפטר את ראש הממשלה. וממילא הדרך החוקית היחידה העומדת בפניו היא להתפטר. אחרי שרונן בר יתפטר הוא יכול להצטרף לראשי השב"כ לשעבר ולפעול בכל דרך חוקית שיבחר כדי להביא לפיטוריו של ראש הממשלה שלדעתו מסכן את מדינת ישראל.
5. כאשר רונן בר פועל נגד ראש הממשלה כאשר הוא מפקד על כוח חמוש חשאי הוא למעשה מבצע מעשה מרידה. יתר על כן מהרגע שבר הודיע שבכוונתו לסיים את תפקידו, אין הוא יכול להשתמש בכוח שיש לו במידע חשאי כזה או אחר כדי לכפות על ממשלת ישראל מי ימלא את מקומו. מדובר בסחיטה באיומים של ממשלת ישראל של מי שכשל בתפקידו ומנסה יחד עם חבר מרעיו למנוע אתחול מחדש של השב"כ שהפך לפוליטי וכושל כפי שיפורט להן. אשר על כן מתבקש בית המשפט לאפשר לממשלת ישראל לפטר את מר רונן בר מתפקידו באופן מיידי. הכל כפי שיפורט להלן :

כפירה בסמכות:

6. בתצהירו הגלוי כותב מר בר בתחילת התצהיר כי :

"התצהיר מוגש על פי החלטת בית המשפט ומתוך חובתי כלפי אזרחי מדינת ישראל וחשש כבד ליכולתם של ראשי השרות הבאים לשמור על ממלכתיות הארגון..... ומבלי לחשוש שחרב הפיטורין...תאיים עליו."

ובסיכום דבריו בסעיף 11 ב.:

"אולם בסיטואציה שנוצרה ומתוך דאגה עמוקה למדינת ישראל בכלל וליכולת התפקוד של השב"כ בפרט, ראיתי כחובה להביא בפני כב' בית המשפט באופן מלא ובפני הציבור את השתלשלות הדברים לאשורה. זו חובתי כלפי מי שיבואו אחרי, כך תשמר יכולתם למלא את תפקידם במקצועיות, בממלכתיות, ותוך הקפדה על כך שסמכויות השירות וכליו ישתמשו למטרות שלשמן הם נועדו בלבד, ולטובת הצגת קו ברור בין אמון הנדרש במערכת דמוקרטית לבין נאמנות שמאפיינת משטרים אחרים"

בסעיף 6. ו. נכתבו הדברים הבאים :

"הובהר לי אגב שיחה בנושא המחאה, כי ככל שיתקיים משבר חוקתי עלי לציית לראש הממשלה ולא לבג"ץ."

7. המבקשים יטענו כי דבריו המפורשים של מר בר, שמים ללעג את החלטת בית המשפט מיום י"ט ניסן תשפ"ה 17.4.25 בה נכתב :

"אין בסיס לטענה כי סמכויות הממשלה בתחום הביטחון הופקעו. הממשלה היא האמונה על קבלת החלטות מדיניות וביטחוניות וקיומה של ביקורת שיפוטית בענייניו של מינוי, בכיר ככל שיהיה, אינה גורעת מכך כמלוא הנימה, כפי שהובהר גם במהלך הדיון."

מר בר מודיע קבל עם ועולם שאינו כפוף לממשלת ישראל ולעומד בראשה, כמפורש בחוק. הוא מבהיר כי הוא רואה עצמו כפוף לבית המשפט ולא לראש הממשלה בניגוד גמור לחוק ולמה שבית המשפט טען שאין לו בסיס. יתר על כן הוא מצפה שבית המשפט יפסוק במחלוקת שבינו לבין ראש הממשלה. יש להבהיר באופן חד וברור כי ראש שרות חשאי שאיבד את אמונו בממשלה או בראש הממשלה אינו רשאי לבצע הפיכה שלטונית ואם הוא איש ישר דרך עליו לקום ולהתפטר. לאחר שיתפטר הוא רשאי ומבחינה מוסרית אף חייב להסביר לציבור ככל שניתן מדוע הוא איבד את אמונו בראש הממשלה, אך כל עוד הוא עושה זאת כראש ארגון חמוש המחזיק גם במידע סודי ואחראי לביטחון ראש הממשלה והשרים מדובר בהתנהלות מאפיוזית המתאימה למדינות העולם השלישי. רצונו להמשיך את המשך שליטתו בארגון באמצעות הקביעה מי יחליף אותו ומה יהיו סמכויותיו היא סחיטה באיומים של ממשלת ישראל וחטיפה של השלטון מידי הריבון אזרחי מדינת ישראל.

8. המבקשים יטענו כי כפירתו של מר בר בסמכותה החוקית היחידה והמפורשת בחוק של ממשלת ישראל, גם אם היא נועדה לשיתתו להציל את מדינת ישראל ואזרחי ישראל, מחייבת את פיטוריו המיידים. לא רונן בר ולא בית המשפט יחליטו עבור אזרחי המדינה

מי הוא ראש ממשלתם. אם למי מהם אין אמון בראש הממשלה הוא מוזמנים להתפטר ולפעול בשדה המערכה הציבורי כדי לשכנע את הבוחרים לבחור במי שהם חושבים שנכון שינהיג את מדינת ישראל. ההגנה שנתן בית המשפט למר בר מפיטורים בשל החשש להליך לא תקין, התפרשה על ידו כפי שנטען על ידי המבקשים ככפירה בסמכות הממשלה וזו סיבה מספקת לפיטוריו המיידים ולייתור ההליך.

9. לסיכום פרק זה יטענו המבקשים כי הם ורוב מוחלט של אזרחי ישראל איבדו את אמונם במר בר ובארגון השב"כ ביום פרוץ הטבח בשמחת תורה. המבקשים סבורים כי שגו המשיבים שלא פיטרו את מר בר מתפקידו מיד בבוקרו של אותו יום שחור ומר. המבקשים סבורים כי למשיבים היו סיבות פוליטיות ואחרות אשר גרמו להם להימנע מפיטוריו של מר בר על אף חוסר האמון בו. יחד עם זאת כאשר במצב הנוכחי ברור כי למר בר אין אמון בראש הממשלה, לא ברור כיצד ומדוע ממשיך מר בר בתפקידו כאשר הוא כפוף מבחינה חוקית למי שאין בו אמון. אך אם הרגשה זו היא הודית כפי שציינו המשיבים בתשובתם, אין שום חשיבות לבירור המשפטי ממתני החל חוסר האמון. שני הצדדים מצהירים על חוסר אמון איש ברעהו זאת בנוסף על מרידתו המפורשת של מר בר במסכות החוקית של הממשלה.

התנהלות פוליטית של מר בר:

10. מר בר בתצהירו מפרט כיצד סרב לעקוב אחר אנשים שחתרו תחת קיומה של מדינת ישראל, בפעילות גלויה וסמויה. חשוב להזכיר כי מי שמר בר קורא לו פעילי מחאה לגיטימיים קראו לסרבנות ולהרס הצבא ואיימו שלמדינת ישראל לא יהיה צבא כפי שבמובן מסוים אכן קרא. מדובר באנשים שפגעו באזרחים חפים מפשע במהלך הפגנות אלימות, באנשים שניסו לפגוע בראש הממשלה בשרים בחברי כנסת ובני משפחותיהם. באנשים שאיימו על גופות שיצופו ועוד ועוד.

11. המבקשים יטענו כי מר בר בדבריו חושף עד כמה הוא עיוור להטייתו הפוליטית שלו עצמו ושל הארגון שהוא עמוד בראשו. במשך שנים רודף ארגון השב"כ באלימות במעצרי שווא ובמעצרים מנהליים את הציבור הימני בישראל. בין אם זה במסגרת פעילויות המחאה הלגיטימיות כנגד גירוש היהודים מגוש קטיף, הגנה על שלומם של היהודים ביהודה ושומרון, דרישתם של יהודים למימוש זכויותיהם בהר הבית ועוד ועוד. במסגרת זאת השב"כ לא רק ניהל מעקב אחרי גורמים אזרחיים לגיטימיים אלא הפעיל אמצעים דרקוניים כולל פגיעה באנשים שלא עשו דבר כמו נשים שסוכני שב"כ נשאו להם בלא ידיעתם שהם סיפור כיסוי כפי שנחשף בכתבות של שמעון ריקלין על השב"כ.

12. סירובו של השב"כ והעומד בראשו מר בר לבדוק מי הגורמים הזרים הממנים את הקריאות לסרבנות, לפגיעה בכלכלתה של המדינה והמשבשים באלימות באופן קבוע ושיטתי את האפשרות לנוע בכבישים. ולעקוב אחר ההסתה לפגיעה ואף רצח של ראש הממשלה או מתנחלים וחרדים מעידה על התנהלותו הפוליטית של רונן בר. הדברים מקבלים משנה תוקף בהשוואה לפעילותו של ראש החטיבה היהודית בשב"כ המכנה מתנחלים במילה "שמוקים" ופועל למעצרים בלא שום עילה רק בשל מראם היהודי ופעילותם לישוב הארץ. כך גם פעילות השב"כ נגד עליית יהודים להר הבית מעידה כאלף עידים על הריקבון

- הפוליטי שפשה בארגון השב"כ במשך שנים ואשר את הטיה פוליטית זו מנסה עכשיו מר בר להנציח באמצעות הלחץ שהוא מפעיל על ממשלת ישראל.
13. כפי שעולה מתצהירו מר בר סבור כי הוא יודע מה טוב לאזרחי ישראל והוא מנסה להציל אותם מראש הממשלה בו הם בחרו. המבקשים יבהירו כי כל עוד אוהז מר בר בנשק כפשוטו בעומדו בראש ארגון חמוש וסודי ובמידע שגם הוא לנשק יחשב, פעילותו היא למעשה הפיכה בכוח הזרוע, מעשה הפסול בתכלית. למבקשים אין טיפת אמון בו והם מאבדים את האמון בארגון השב"כ שהוא עומד בראשו. מתברר שארגון השב"כ ככלל ורוגן בר בפרט משרתים לא את מדינת ישראל, אלא את האופוזיציה אשר איבדה את ההגמוניה שלה ומנסה להחזיק במוקדי הכוח באמצעים פסולים.
14. אשר על כן מתבקש בית המשפט שלא להיות חלק מהפיכה זאת ולאפשר לממשלת ישראל לפעול בהתאם לסמכות המוקנית לה בחוק ובהתאם למנדט שנתן לה הציבור בבחירות.
15. המבקשים סבורים שהצו שניתן ע"י בית המשפט מסכן את מעמדו של בית המשפט כיוון שבכך בית המשפט נתפס ע"י רבים כמי ששותף לניסיון ההפיכה ולרמיסת זכותו של העם לקבוע את גורלו באמצעות נציגיו.

היחס לחקירות הפליליות:

16. בסעיף 8 מפרט מר בר את תפקידו בחקירות רגישות ביחס לפגיעה בביטחון המדינה. גם בסעיף זה בא לידי ביטוי ליקוי המאורות בו שרוי מר בר.
17. החשדות הכבדים שמר בר מציין על סביבתו של ראש הממשלה, הם כאין וכאפס לעומת החשדות הכבדים מול בר עצמו. מדיניות האיפה ואיפה בה נוהג מר בר וארגונו בחשדות לפעילות אשר פגעה בביטחון מדינת ישראל באופן ברור כמו הדלפת הסרט המבושל ממחנה תימן, הדלפת מבצע הביפרים, הדפלת מסמכים מוועדת חוץ וביטחון ע"י ח"כ קריב ועוד ועוד שאינם מתוחקרות ואינם נבדקות, מול מעצרים האלים והלא חוקי של מי שחשפו את התנהלותו הרשלנית עד כדי פשיעה בליל שמחת תורה תשפ"ד, ואת התנהלותו הפושעת כנגד תושבים ביהודה ושומרון, מעידה כאלף עידים שמר בר לא פועל בידיים נקיות. אלא שלהבדיל מראש הממשלה שאינו חשוד בכלום, הוא עצמו הרשיע את עצמו כאשר הצהיר על סירובו לפעול בהתאם להחלטות הממשלה.
18. יתר על כן מר בר מצהיר באופן מפורש כי התכלית של התנהלותו והשימוש שהוא עושה בתפקידו הוא כדי להנציח את תפיסת עולמו לדורות הבאים. לתפיסתו של מר בר ראשי גופי הביטחון יכולים לפעול כאופוזיציה לשלטון הנבחר ואינם כפופים לממשלה. מר בר כל כך שמח בבגדים החדשים שנתנו לו על ידי בית המשפט באמצעות העותרים, שהוא כלל לא שם לב עד כמה בגדים אלו שקופים ומשקפים בדיוק את המקום הפוליטי בו הוא נמצא ובשמו הוא פועל כאשר הוא נושא את שם הממלכתיות לשווא.

אחריותו של מר בר לכשל בליל שמחת תורה

19. בסעיף 7 (שמופיע אחרי סעיף 10) תחת הכותרת "ביחס לטענה בדבר ידיעה מוקדמת.... והטענה באשר לחוסר עדכון לכאורה של ראש הממשלה." מפרט מר בר את השתלשלות הדברים בלילה שלפני הטבח אך צובע את הדברים בצבעים המעידים על בריחתו מאחריות לכשלו.

20. בסעיף ג (לאותו סעיף 7 המופיע לאחר סעיף 10). הוא כותב כי "בלילה ה-7 באוקטובר השב"כ הוא זה אשר העיר את המערכת כולה." איך לא רעדה היד שכתבה דבר שקר זה. חיילים נשחטו כשהם ישנים במיטתם, אזרחים חגגו ורקדו עד שהרוצחים הגיעו ממש אליהם ורצחו ואנסו וחטפו אותם. ומר בר מעיז לכתוב בהדגשה כי הוא העיר את המערכת כולה? שקר גס זה מעיד על נאמנות האיש ותצהירו.
21. בסעיף ז. מעיד מר בר שהצטבר מודיעין על פיגוע פשיטה נקודתי. ועדיין הוא לא טרח להעיר את ראש הממשלה ולדווח לו. בעצם בכל התצהיר הגלוי לא מופיע אף דיווח לשיחה שלו עם ראש הממשלה במהלך הלילה ולאחר שכבר פרצה המלחמה. התנהלות רשלנית ופושעת זאת זוכה לכותרת "חוסר עדכון לכאורה של ראש הממשלה"
22. מר בר מודיע שהוא יממש את אחריותו מחד, בשעה שהוא מבקש לרוחץ בניקיון כפיים ולהסיט את כל האחריות לדרג המדיני שכשל גם הוא. אחריותו של הדרג המדיני תבוא למבחן הציבור בבחירות. אחריותו שלו כדרג ממונה צריכה הייתה לבוא לידי ביטוי בהתפטרותו או בפיטוריו.

הודעה על סיום תפקיד

23. בסיום תצהירו כתב מר בר :

"בזמן הקרוב אודיע על מועד בו אסיים את תפקידי"

- מר בר עושה את בית המשפט קרדום לחפור בו כאשר הוא מצד אחד מודיע שהוא בקרוב יודיע על מועד בו יסיים את תפקידו, ומצד שני לא מודיע מתי. הוא מבקש למעשה מבית המשפט לכפות על ממשלת ישראל ומדינת ישראל לפעול באופן עצמאי ולקבוע מתי ואיך הוא יסיים את תפקידו הכושל כאילו השב"כ הוא ארגון שיש לו מדינה ולא להיפך.
24. בסעיף 11. ד. לתצהיר מבקש מר בר מבית המשפט "קביעה משפטית באשר למהות תפקידו של ראש השרות הביטחון הכללי" הכרעה שלדעתו "תשפיע על יכולתו של הארגון לעמוד ביעודו ובתפקידו בטווח הארוך". למותר לציין כי בית המשפט בהליך זה ביקש לבחון את הליך סיום תפקידו של ראש השב"כ ולא את מהות תפקידו וסמכויותיו. ואשר על כן מהרגע בו הודיע מר בר על כוונתו לסיים את תפקידו התייתר הדיון בהצדקת ההליך.
25. המערבולת בה נתונה מדינה ישראל אשר למעשה נחטפה בידי ראש השב"כ, כדי להנציח את מורשתו הכושלת והפושעת לאורך זמן כפי שעולה מתצהירו הגלוי חייבת להסתיים, ועל בית המשפט לסיים את הפארסה הזו באופן מידי.

סיכום

26. כפי שנאמר במהלך הדיון בעתירה, כל יום שעובר כאשר אין לראש הממשלה אמון בראש השב"כ מסכן את ביטחונם של כל אזרחי ישראל ואסור לבית המשפט לפגוע בביטחון של אזרחי ישראל. עכשיו מתגלה כי גם לראש השב"כ אין אמון בראש הממשלה וכי ראש השב"כ מודה כי עליו לסיים את תפקידו.
27. כל יום שעובר בו יש חוסר אמון הדדי בין ראש הממשלה לראש השב"כ ואין לממשלה אפשרות לפטר את ראש השב"כ בגלל צו שיפוטי מסכן כל אחד ואחד מהמבקשים שילדיהם נרצחו כבר בשל רשלנותו של ראש השב"כ.

28. הרצון של ראש השב"כ לגרום לבית המשפט לקבוע את מהות התפקיד כאשר למעשה הדיון התייטר מגלה כי קיים אצל ראש השב"כ חוסר הבנה בסיסי בתפקידו של בית המשפט.

יהודה פואה, עו"ד

ב"כ המבקשים 3